

знаменити иерарси, между които и Киевският митрополитъ Исидоръ като прѣдставителъ на руската черкова, още и на Иерусалимския патриархъ, както и Йоасафъ Ефески, замѣстникъ на Антиохийския патриархъ. Бѣха се стекли по тоя случай въ Флоренция и разни принцове и властелини, между които и пратеници на князетѣ: московски, грузински, влашки и пр. И този опитъ не остана простъ опитъ. Слѣдъ дълги прѣния и разисквания върху точкитѣ, които раздѣлятъ двѣтѣ черкови, на 6 юлия 1439 г. *сѣдинението* между тѣхъ се обяви тържествено отъ Събора като *дѣло свършено*. Написа се за това на латински и на грѣцки едно опрѣдѣление, единъ *Оросъ* (*Ὁρος*), подписанъ, волно или неволно, отъ всички членове на събора, съ изключение на трима: четворица, главно на Марко Евгеникъ иеромонахъ, а послѣ митрополитъ Ефески, отличивши се особено въ тоя съборъ съ своитѣ широки богословски познания и съ своето краснорѣчие. Той бѣше замѣстникъ и на патриарситѣ Александрийски и Иерусалимски. Оросътъ се написа въ четири еднакви екземпляри, подписани и четиритѣ собственорѣчно отъ членоветѣ на събора, между които императорътъ и папата. Отъ тия четири екземпляри единътъ се вижда и днесъ още въ една отъ залитѣ на тѣй много извѣстната въ учения свѣтъ Laurentiana въ Флоренция библиотека, както, отъ друга страна, въ тамошната черкова Санта Мария Новелла се вижда сѣщо и до днесъ гробътъ на починалия прѣзъ прѣбиванието му тогава въ тоя градъ цариградски патриархъ Иосифъ, на когото е съхраненъ и до сега изписаниятъ върху гроба му образъ. Но, въпрѣки всички тия тържествени прогласявания за свършеното сѣдинение, въпрѣки станалитѣ протоколи, въпрѣки четиритѣ екземпляри отъ издаденото опрѣдѣление, еднакво подписани собствено-